

Sygn. akt I Ns 588/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Anna Tęcza – Paciorek

Protokolant Anna Dymarska

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2015 r. w Wałbrzychu na rozprawie

sprawy z wniosku T. K.

przy udziale Z. K.

o podział majątku dorobkowego

postanawia

I. ustalić, że w skład majątku dorobkowego T. K. (PESEL (...)) i Z. K. (PESEL (...)) wchodzi nieruchomości w postaci lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w W., przy ul. (...), o powierzchni 36,7 m² wraz z przynależnym do niego pomieszczeniem piwnicznym o powierzchni 2,9 m², z udziałem wynoszącym (...) we własności wspólnych części budynku i jego urządzeń oraz z udziałem w prawie użytkowania wieczystego działki gruntu nr (...), dla którego Sąd Rejonowy w. W. prowadzi księgę wieczystą nr (...);

II. ustalić, że udziały T. K. i Z. K. w majątku wspólnym są równe;

III. dokonać podziału majątku dorobkowego T. K. i Z. K. w ten sposób, że nieruchomości opisaną w pkt I przyznać na wyłączną własność uczestnikowi Z. K.;

IV. zasądzić od uczestnika Z. K. na rzecz wnioskodawczyni T. K. kwotę 36.700 zł (trzydzieści sześć tysięcy siedemset złotych) tytułem dopłaty, płatną w terminie sześciu miesięcy od daty prawomocności niniejszego orzeczenia, wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki;

V. nakazać wnioskodawczyni T. K. i uczestnikowi postępowania Z. K., aby uiszcili na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Wałbrzychu) kwoty po 300,71 zł tytułem nieopłaconych wydatków, tj. wynagrodzenia biegłego;

VI. ustalić, że wnioskodawczyni i uczestnik postępowania ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni T. K. wniosła o ustalenie, że w skład majątku dorobkowego T. K. i Z. K. wchodzi lokal mieszkalny stanowiący odrębną własność, położony w W., o powierzchni 36,7 m² wraz z przynależną do niego piwnicą o powierzchni 2,9 m², dla którego Sąd Rejonowy w. W. prowadzi księgę wieczystą nr (...).

W uzasadnieniu podała, że małżeństwo wnioskodawczyni i uczestnika postępowania zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 17 września 2010 r. Mieszkanie opisane we wniosku nabyli natomiast w trakcie trwania związku małżeńskiego tj. w 1996 r. Jednak od 1995 r. wnioskodawczyni nie zamieszkuje wraz z uczestnikiem. Od tej daty zamieszkała z jego siostrą E. K., którą się opiekuje i której jest opiekunem prawnym. Od 2004

r. wnioskodawczyni poczyniła znaczne nakłady na mieszkanie siostry uczestnika i tam ma zamiar nadal mieszkać. Według wnioskodawczyni mieszkanie opisane we wniosku warte jest około 120.000 zł.

W odpowiedzi na wniosek o podział majątku wspólnego, uczestnik postępowania Z. K. podniósł, że mieszkanie opisane we wniosku wnioskodawczyni zostało przyznane w 1976 r. uczestnikowi postępowania w związku z jego zatrudnieniem w charakterze ratownika górniczego. Następnie w 1996 r. uczestnik otrzymał odszkodowanie w związku z chorobą w kwocie 11.904 zł i pieniądze te przeznaczył wówczas na zakup mieszkania będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Ponadto uczestnik wskazał, że mieszkanie jego zdaniem warte jest około 70.000 zł, a od 2004 r. do 2007 r. uiścił on na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej kwotę 10.878 zł tytułem czynszu oraz zapłacił kwotę 293,70 zł tytułem podatku gruntowego. Od 2007 r. mieszkanie jest wynajmowane przez uczestnika. Z. K. wskazał także, że przeprowadził we wspólnym mieszkaniu stron remonty: w 2004 r. na kwotę 3.788 zł, w 2005 r. na kwotę 2.056 zł, a po rozwodzie na kwotę 1.403 zł. Uczestnik wskazał również ogólnie, że w mieszkaniu znajdują się różnego rodzaju rzeczy ruchome, których wartość wynosi 10.000 zł. Uczestnik wniósł również o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym.

W piśmie procesowym z dnia 12 sierpnia 2013 r. wnioskodawczyni wniosła o ustalenie równych udziałów w majątku wspólnym, wskazując że wniosek uczestnika w tym zakresie jest nieprecyzyjny oraz nie poparty żadnymi dowodami. Ponadto wskazała, że bez znaczenia jest to, że uczestnikowi w 1976 r. zostało przyznane mieszkanie, gdyż do przyznania jego i wykupu doszło w trakcie trwania związku małżeńskiego. Wskazała również, że odszkodowanie, jakie uzyskał uczestnik w 1996 r. wchodziło w skład majątku wspólnego. Wnioskodawczyni podała, że uczestnik powołuje się na dokonane nakłady na wspólne mieszkanie, które czynił jeszcze w trakcie trwania związku małżeńskiego, a więc nie może ich obecnie rozliczać, zwłaszcza w świetle faktu, że od 2007 r. wynajmuje wspólne mieszkanie, z czego wnioskodawczyni nie czerpie żadnych zysków. Jednocześnie wnioskodawczyni nie odniosła się szerzej do wniosku uczestnika o podział rzeczy ruchomych, gdyż wskazała, że nie wie, jakie rzeczy uczestnik ma na myśli, gdyż nie sprecyzował wniosku w tym zakresie.

Na rozprawie w dniu 18 września 2013 r. pełnomocnik uczestnika postępowania został zobowiązany do przedłożenia w terminie 14 dni pisma procesowego, w którym wskaże ruchomości wchodzące w skład majątku wspólnego oraz wartość każdego z tych składników. Pełnomocnik uczestnik nie złożył żadnego pisma w powyższym przedmiocie.

Na rozprawie w dniu 18 marca 2015 r. ostatecznie wnioskodawczyni wniosła o przyznanie uczestnikowi postępowania lokalu mieszkalnego opisanego we wniosku, z obowiązkiem spłaty na jej rzecz połowy wartości mieszkania. Natomiast uczestnik postępowania wniósł o przyznanie mu przedmiotowej nieruchomości, ale nie ze spłatą, jakiej żąda wnioskodawczyni, gdyż wskazał, że poczynił on nakłady na wspólne mieszkanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni T. K. i uczestnik postępowania Z. K. zawarli związek małżeński w dniu 09 lutego 1974 r. Następnie małżeństwo zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 17 września 2010 r., bez orzekania o winie. Powyższy wyrok uprawomocnił się dnia 09 października 2010 r.

dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 17.09.2010 r., sygn. akt I C (...), k. 10

Strony podczas trwania związku małżeńskiego pozostawały w ustroju wspólności majątkowej małżeńskiej.

niesporne

W dniu 25 marca 1976 r. Z. K. został przyznany przez (...) Kopalnie (...) w W., samodzielny lokal mieszkalny nr (...), położony w W., przy ul. (...), w związku z wykonywaniem przez niego pracy w charakterze ratownika górniczego.

niesporne

W 1995 r. T. K. wyprowadziła się ze wspólnego mieszkania stron i zamieszkała z siostrą Z. E. K. w lokatorskim mieszkaniu mieszczącym się przy ul. (...) w W., gdzie przebywa do dnia dzisiejszego.

dowód: przesłuchanie wnioskodawczynie T. K., k. 104

przesłuchanie uczestnika postępowania Z. K., k. 105

Decyzją z dnia 14 maja 1996 r. Z. K. zostało przyznane odszkodowanie za chorobę zawodową w kwocie 11.904 zł.

dowód: decyzja z dnia 14.05.1996 r., k. 24

W dniu 02 sierpnia 1996 r., tj. w trakcie trwania związku małżeńskiego, strony nabyły od (...) Kopalń (...) w W., samodzielny lokal mieszkalny nr (...), położony w W., przy ul. (...), o powierzchni 36,7 m² wraz z przynależnym do niego pomieszczeniem piwnicznym o powierzchni 2,9 m², z udziałem wynoszącym (...) we własności wspólnych części budynku i jego urządzeń oraz z udziałem w prawie użytkowania wieczystego działki gruntu nr (...), dla którego Sąd Rejonowy w Wałbrzychu prowadzi obecnie księgę wieczystą nr (...).

dowód: wypis z aktu notarialnego z dnia 02 sierpnia 1996 r., k. 3 – 6

odpis z księgi wieczystej nr (...), k. 7 – 9

W 2004 r. Z. K. wyprowadził się z przedmiotowego lokalu mieszkalnego do miejscowości S., gdzie mieszka do dnia dzisiejszego. Przez pewien czas po opuszczeniu mieszkania w lokalu zamieszkiwała córka stron.

dowód: przesłuchanie uczestnika postępowania Z. K., k. 105

W 2014 r. T. K. wraz ze Z. K. wyrzuciła znaczną część ruchomości znajdujących się w lokalu a zużytych poprzez codzienne użytkowanie.

dowód: przesłuchanie wnioskodawczynie T. K., k. 104

przesłuchanie uczestnika postępowania Z. K., k. 105

Od 2007 r. lokal mieszkalny nr (...) przy ul. (...) w W. jest wynajmowany przez Z. K., który pobiera z tego tytułu kwoty odpowiadające wysokości opłat za mieszkanie.

W dniu 15 czerwca 2007 r., tj. przed wynajmowaniem lokalu mieszkalnego, wnioskodawczynie i uczestnik postępowania spisali oświadczenie, w którym Z. K. uzyskał zgodę T. K. na wynajmowanie ich wspólnego lokalu mieszkalnego, zobowiązując się jednocześnie do pokrywania wszelkich opłat związanych z mieszkaniem i nieobciążanie w tym zakresie T. K..

dowód: przesłuchanie wnioskodawczynie T. K., k. 104

przesłuchanie uczestnika postępowania Z. K., k. 105

Obecnie wartość lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w W. wynosi 73.400 zł.

dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny nieruchomości i ruchomości z dnia 03.02.2014 r., k. 48 – 69

Sąd zważył co następuje:

Poza sporem w niniejszej sprawie pozostawał fakt, iż strony w trakcie trwania związku małżeńskiego pozostawały w ustroju wspólności ustawowej. Na skutek uprawomocnienia się orzeczenia rozwodowego wspólność ustawowa małżeńska przekształciła się we współwłasność w częściach ułamkowych.

Z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny), co wynika z art. 31 § 1 k.r.i.o. Natomiast zgodnie z art. 43 § 1 k.r.i.o. oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym.

Uczestnik postępowania Z. K. wnosił o ustalenie nierównych udziałów, natomiast wnioskodawczyni T. K. chciała ustalenia równych udziałów. Domniemanie prawne określone w art. 43 § 1 k.r.i.o. może zostać obalone przez przeprowadzenie dowodów przeciwnych, jednakże w tym zakresie uczestnik postępowania nie wykazał, aby to głównie on przyczynił się do powstania majątku dorobkowego. Żądanie ustalenia nierównych udziałów może, bowiem zostać skutecznie zgłoszone wówczas, gdy jeden z małżonków przyczynia się swymi staraniami do powstania dorobku, drugi zaś nie przejawia w tym kierunku żadnego zainteresowania, czy wręcz dorobek ów trwoni. Tymczasem Z. K. ograniczył się tylko do zgłoszenia żądania w zakresie ustalenia nierównych udziałów, natomiast nie powołał na tę okoliczność żadnych dowodów. Z tej przyczyny Sąd, kierując się domniemaniem, wynikającym z art. 43 § 1 k.r.i.o. ustalił, że małżonkowie posiadali równe udziały w majątku dorobkowym.

Zarówno wnioskodawca jak i uczestniczka postępowania zgodnie oświadczyli, iż w skład majątku dorobkowego wchodzi nieruchomości w postaci lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w W., przy ul. (...), o powierzchni 36,7 m² wraz z przynależnym do niego pomieszczeniem piwnicznym o powierzchni 2,9 m², z udziałem wynoszącym (...) we własności wspólnych części budynku i jego urządzeń oraz z udziałem w prawie użytkowania wieczystego działki gruntu nr (...), dla którego Sąd Rejonowy w Wałbrzychu prowadzi księgę wieczystą nr (...). Również poza sporem pozostawała kwestia sposobu podziału majątku dorobkowego poprzez przyznanie tego składnika uczestnikowi postępowania. Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia wysokości ewentualnej spłaty na rzecz wnioskodawczyni, bowiem uczestnik postępowania twierdził, że poczynił znaczne nakłady z majątku osobistego na majątek odrębny. Ponadto uczestnik postępowania chciał ustalenia, że w skład majątku dorobkowego wchodzi rzeczy ruchome o wartości 10.000 zł.

Z. K. twierdził, że mieszkanie, które nabył wraz z żoną w trakcie trwania związku małżeńskiego, zakupił za pieniądze uzyskane z odszkodowania za chorobę zawodową, które otrzymał decyzją z dnia 14.05.1996 r., w wysokości 11.904 zł. Pomijając już kwestię, że w żadnej mierze uczestnik postępowania nie wykazał, aby pieniądze uzyskane z powyższego tytułu były przeznaczone na zakup przedmiotowego lokalu mieszkalnego, to wskazać należy, że zgodnie z art. 32 pkt 1 k.r.o. do majątku wspólnego małżonków zalicza się przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich. Przy tym nie ulega wątpliwości, że wypłacona uczestnikowi z tytułu odszkodowania za chorobę zawodową kwota stanowi jego majątek odrębny i to niezależnie od tego, czy wypłata nastąpiła przed powstaniem wspólności ustawowej, czy też w jej trakcie (art. 33 pkt 7 k.r.o.). Dla uznania natomiast, czy przedmioty nabyte z wypłaconych z tego tytułu kwot należą do majątku wspólnego, istotne znaczenie ma to, kiedy wypłata odszkodowania nastąpiła. W sytuacji, w której miało to miejsce - jak w rozpoznawanej sprawie - w czasie trwania wspólności małżeńskiej, nabyte za te środki przedmioty majątkowe wchodzi do majątku wspólnego, zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 32 § 1 k.r.o. Inna sytuacja miałaby miejsce, gdyby kwota odszkodowania wypłacona została uczestnikowi przed powstaniem wspólności małżeńskiej, co jednak w okolicznościach sprawy nie nastąpiło. Dlatego też należało w pierwszej kolejności uznać, że uczestnik nie wykazał, aby zakup nieruchomości nastąpił za środki uzyskane z odszkodowania, czemu zaprzeczyła wnioskodawczyni, jednak nawet gdyby okoliczność ta została przez niego wykazana to i tak nieruchomości wchodziłaby w skład majątku wspólnego. Nie ma również znaczenia fakt, że uczestnik postępowania uzyskał przydział na przedmiotowe mieszkanie w ramach wykonywanego zawodu, gdyż w efekcie mieszkanie zostało zakupione na własność przez oboje małżonków.

Kolejną kwestią podnoszoną przez uczestnika postępowania było to, że poczynił on znaczne nakłady na nieruchomości wspólną od 2004 r. do chwili obecnej. Należy zauważyć, że o ile roszczenie o zwrot nakładów z majątku wspólnego na majątek odrębny jest składnikiem majątku dorobkowego, o którym Sąd winien orzekać z urzędu, o tyle roszczenie o zwrot nakładów z majątku odrębnego na majątek wspólny może zostać uwzględnione w toku postępowania o

podział majątku dorobkowego tylko wówczas, gdy zostanie zgłoszone w formie żądania rozliczenia z tego tytułu stosownej kwoty. Tymczasem żądanie takie ze strony uczestnika postępowania, reprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika co prawda zostało zgłoszone, ale nie zostało w toku niniejszego postępowania w żadnej mierze udowodnione. Ponadto należy wskazać, że uczestnik podniósł, iż czynił nakłady na mieszkanie od 2004 r., czyli jeszcze w trakcie trwania związku małżeńskiego, który został rozwiązany dopiero w dniu 09 października 2010 r. A zatem nie czynił nakładów z majątku odrębnego na majątek wspólny w tym okresie, a przynajmniej nie wykazał powyższego. Natomiast ponoszenie kosztów utrzymania mieszkania z wynagrodzenia, które wchodzi w skład majątku wspólnego, nie uzasadnia żądania zwrotu nakładów poczynionych w tym zakresie, gdyż są to nakłady z majątku wspólnego na majątek wspólny. Składniki majątku osobistego zostały bowiem enumeratywnie wymienione w art. 33 k.r.i.o., z którego wynika, iż pobrane przez małżonka wynagrodzenia wchodzi już do majątku wspólnego małżonków. Natomiast w zakresie żądania zwrotu nakładów poczynionych po ustaniu związku małżeńskiego wskazać należy, że uczestnik nie przedłożył w tym zakresie żadnych dokumentów. Również na rozprawie w dniu 18 marca 2015 r. starał się przedłożyć wyłącznie dokumenty dotyczące wcześniejszych okresów, twierdząc, że dokumentację w pozostałym zakresie posiada jego pełnomocnik, który nie stawił się na rozprawę, zawiadomiony prawidłowo. Na marginesie wskazać należy, że składanie na tym etapie postępowania jakichkolwiek dowodów, które mogły być złożone dużo wcześniej, jest spóźnione. Niniejsza sprawa toczy się bowiem od połowy 2013 r. (!), a więc uczestnik i jego pełnomocnik mieli dość czasu, aby przedłożyć stosowną dokumentację, zwłaszcza że kwestię dotyczącą nakładów na majątek wspólny z majątku odrębnego podnosili już w odpowiedzi na wniosek, a więc w lipcu 2013 r. (!). Wszelkie natomiast próby składania na obecnym etapie dowodów należy uznać za spóźnione (art. 207 k.p.c.). Sąd nie miał zatem możliwości zbadania czy nakłady takie faktycznie zostały poczynione i w jakiej wysokości. A ciężar dowodu w tym zakresie spoczywał na uczestniku postępowania zgodnie z art. 6 kodeksu cywilnego, który ma zastosowanie również w postępowaniu nieprocesowym.

Już całkiem na marginesie wskazać należy, że ewentualne nakłady czynione przez uczestnika po ustaniu związku małżeńskiego były pokrywane z osiąganego dochodu w postaci wynagrodzenia za wynajmem wspólnego mieszkania. W dniu 15 czerwca 2007 r. wnioskodawczyni i uczestnik postępowania spisali oświadczenie, że uczestnik będzie wynajmował przedmiotowe mieszkanie, za cenę którą sam ustali i że z tego tytułu nie będzie przekazywał wnioskodawczyni żadnych pieniędzy, tylko właśnie przeznaczał je na utrzymanie mieszkania. Jednocześnie nie będzie rościł do wnioskodawczyni żadnych pretensji z zakresu utrzymania mieszkania. Uczestnik na rozprawie w dniu 18 marca 2015 r. potwierdził, że takie oświadczenie było spisane, a po jego okazaniu uczestnikowi przez wnioskodawczynię, potwierdził, że widnieje na nim jego podpis. Zatem wydatki na mieszkanie nie były czynione tylko z majątku osobistego, gdyż połowa pieniędzy, które pobierał uczestnik od osoby wynajmującej mieszkanie, była należna wnioskodawczyni, która jednak godziła się na ich przekazanie na utrzymanie wspólnego mieszkania. Obecnie zatem żądanie zwrotu połowy opłat za utrzymanie mieszkania jest niczym nieuzasadnione.

Odnosząc się natomiast do żądania uczestnika postępowania dotyczącego ustalenia, że w skład majątku wspólnego wchodzi ruchomości o wartości 10.000 zł wskazać należy, że również w tym zakresie uczestnik postępowania nie wykazał żadnej inicjatywy dowodowej, poza ogólnym zgłoszeniem żądania. Sąd przy tym na rozprawie w dniu 18 września 2013 r. (!) zobowiązywał pełnomocnika uczestnika postępowania do złożenia stosownego pisma procesowego, w terminie 14 dni, w którym pełnomocnik wskaże ruchomości wchodzące w skład majątku wspólnego i wartość każdego z tych składników. Jednak do dnia wydawania postanowienia rozstrzygającego merytorycznie niniejszą sprawę, a więc do 18 marca 2015 r., pełnomocnik nie złożył żadnego pisma procesowego. Natomiast wnioskodawczyni zaprzeczyła, aby w skład majątku wspólnego wchodziły ruchomości o wartości ponad 10.000 zł. Wprost przeciwnie podała, że wiele ruchomości jest znikomej wartości, a w 2014 r., wyrzuciła wraz z uczestnikiem znaczną część rzeczy, które już były zniszczone, czemu uczestnik nie zaprzeczył.

Sąd ustalił, co pozostawało poza sporem, iż w skład majątku dorobkowego wchodzi nieruchomość w postaci lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w W., przy ul. (...), o powierzchni 36,7 m² wraz z przynależnym do niego pomieszczeniem piwnicznym o powierzchni 2,9 m², z udziałem wynoszącym (...) we własności wspólnych części budynku i jego urządzeń oraz z udziałem w prawie użytkowania wieczystego działki gruntu nr (...), dla którego

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu prowadzi księgę wieczystą nr (...). Również wartość tego składnika nie była sporna. Natomiast Sąd uznał opinię biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości za w pełni spójną, logiczną i konsekwentną.

Dokonując natomiast podziału majątku dorobkowego, Sąd przyznał uczestnikowi postępowania Z. K. powyższą nieruchomość. Zdaniem Sądu właściwe było przyznanie uczestnikowi przedmiotowej nieruchomości, gdyż wnioskodawczyni od 1995 r. nie mieszka w nim i nie ma zamiaru tam wrócić. Natomiast uczestnik postępowania, choć również sam tam nie mieszka był zainteresowany posiadaniem w dalszym ciągu prawa własności do lokalu mieszkalnego, na co nie oponowała wnioskodawczyni. Sąd przyznając prawo do lokalu uczestnikowi postępowania, na podstawie art. 212 § 2 i 3 k.c. w zw. z art. 46 k.r.i.o. zobowiązał go jednocześnie do spłaty na rzecz wnioskodawczyni kwoty 36.700 zł, stanowiącą wartość jej udziału w majątku dorobkowym. Mając na uwadze sytuację rodzinną i majątkową uczestnika postępowania, Sąd wyznaczył uczestnikowi termin 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia na spłatę powyższej kwoty. Określając sześciomiesięczny termin zapłaty powyższej kwoty, Sąd miał na względzie także i to, że od daty rozwiązania małżeństwa przez Sąd Okręgowy, każda ze stron winna liczyć się przynajmniej teoretycznie z koniecznością spłaty tytułem wyrównania udziału byłego małżonka w majątku wspólnym. Podział majątku dorobkowego jest bowiem następstwem rozwiązania małżeństwa przez rozwód, czego świadomość strony niewątpliwie miały przynajmniej od października 2010 roku. Zauważyć przy tym na marginesie należy, iż dokonując podziału majątku wspólnego w sposób, w jaki nastąpiło to w niniejszej sprawie w odniesieniu do nieruchomości, pozbawia się jedną ze stron prawa własności, a więc prawa najsilniejszego, chronionego ustawą zasadniczą. Zasądzenie zatem stosownej kwoty jest niczym innym jak rekompensatą za utracone prawo, termin zaś jej zapłaty nie może być, w świetle powyższego, terminem bardzo odległym.

Zgodnie z art. 520 § 2 k.p.c., jeżeli uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania lub interesy ich są sprzeczne, sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości. To samo dotyczy zwrotu kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników. Ponieważ w niniejszej sprawie interesy stron były sprzeczne, dlatego Sąd uznał, że zarówno wnioskodawczyni jak i uczestnik postępowania powinni w równym stopniu ponosić koszty wynikające z nieuiszczonych wydatków. Zgodnie z treścią art. 113 w zw. z art. 83 § 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.05.167.1398 z późn. zm.), obciążono wnioskodawczynię i uczestnika nieopłaconymi wydatkami w postaci części kosztów opinii biegłego, nakazując, aby zarówno wnioskodawczyni jak i uczestnik postępowania uiścili na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 300,71 zł każde z nich.

Zgodnie z art. 520 § 1 k.p.c. każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Dlatego mając na uwadze powyższe, sąd ustalił, iż wnioskodawczyni i uczestnicy postępowania ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.